

Гді, привѣжище былъ есій наਮъ въ ро́дъ и
ро́дъ, азъ рѣхъ: гді, помилѹй мѧ, исцѣли дѣшѹ
мою, іакѡ согрѣшихъ тебѣ.

Гді, къ тебѣ привѣгѹхъ, наѹчи мѧ творити
воля твою, іакѡ ты есій бѣзъ мої: іакѡ оу тебѣ и-
сточникъ живота, во свѣтѣ твоемъ оуздримъ свѣтъ,
пробави милость твою вѣдѹщимъ тѧ.

Стый вѣже, стый крѣпкій, стый безсмертный,
помилѹй наꙗ. **Тріжды.** **Слава ииинѣ:**

Стый безсмертный, помилѹй наꙗ.

Стый вѣже, стый крѣпкій, стый безсмертный,
помилѹй наꙗ.

И по окончаній славословія, не глаголетъ Сѣн-
никъ: **И**акѡ твоѣ єсть цѣль: **И**коже мнози глаго-
лють: но ѿвсѣ по концу триста гѡ, глаголи ѿвсести-
тельныи слѹчийшіи сѧ, и вѣородиченъ. **А**ще же єсть
недѣла, глаголемъ тропарь воскресный. **И** въ пе-
рвый оубѡ гласъ, Г, Е, Ѕ, глаголемъ сій.

Днесь спасеніе міръ бысть, поемъ воскресеніе
изъ гроба, и начальникъ жизни наше: разрѹшивъ
во смертию смерть, побѣдъ даде наਮъ, и вѣлю
милость.

Бо гласъ же є, й, и, глаголемъ сій:

Воскресъ изъ гроба, и оузы растерзали есій ѿда,
разрѹшилъ есій ѿважденіе смерти гді, всѧ ѿ сѣтей,
врага избавивый: ѿвивый же себѣ аплюмъ твоймъ,
послалъ есій ѿ на проповѣдь, и тѣми міръ твой
подаля есій вселеннїй, єдине многомилостиве.